

Medierea în Statele Unite ale Americii

*Robert M. Levy, Judecător,
Instanța Districtuală a Statelor Unite
Brooklyn, New York*

As the court's ADR Judge, my final approval is necessary before an applicant can be added to the panel. Judges can designate cases for mediation, usually with the consent of the litigants. Litigants then choose whether they want mediation by a judge or a panel mediator. If the latter, they jointly select a mediator from the court's web site. Mediations, whether conducted by judges or private mediators, are confidential. If ethical issues, fee disputes or other legal problems arise during a mediation conducted by a member of the court's panel, it is the ADR Judge, not the judge assigned to the case, who, for confidentiality reasons, will make a ruling. Each year, the court publishes informational mediation newsletters, holds skills workshops for judges and mediators, and attempts to monitor the quality of the panel mediators.

Judges in the Eastern District of New York mediate many more cases than panel mediators. Although they settle a great number of cases, there are no statistics on their rate of success rate. The court is able to monitor the performance of the panel mediators. Between June 2008 and July 2009 174 cases were referred to mediation. Of the cases that came to disposition, 68% settled during the mediation process.

Actul privind Soluționarea Alternativă a Litigiilor din 1998¹⁷ cere ca fiecare instanță federală districtuală din Statele Unite să adopte norme care autorizează utilizarea „soluționării alternative a litigiilor” („alternative dispute resolution processe” - ADR) în „toate procesele civile”. Acesta este un act semnificativ din mai multe motive:

(1) Sesizează importanța pe care Congresul o dă rolului ADR în instanțele federale;

(2) Oferă Curților autoritatea de a stabili o gamă largă de programe ADR în instanțele federale, inclusiv medierea, și cere numirea unui administrator, care poate fi un judecător, precum și angajați instruiți ai instanței de judecată, pentru a administra, a trece în revistă și evalua programele ADR ale instanței și

(3) Autorizează judecători precum și angajați instruiți ai curții și profesioniști neutrii din sectorul privat să funcționeze ca persoane imparțiale.

¹⁷ Pub. L. No. 105-315, 112 Stat. 2993 (codificat la 28 U.S.C. §§ 651-658 (Supp. 1998)).

Fiecare instanță este liberă să adopte propriile reguli și practici. De exemplu, unele instanțe au un administrator ADR cu normă întreagă/permanentă (full time), altele folosesc judecatori pentru a supraveghea ADR, și câteva utilizează ambele variante menționate mai sus. Un număr mic de instanțe au mediatori printre angajați, altele păstrează un grup de mediatori care sunt disponibili să medieze cazurile desemnate lor. Practic, în toate instanțele, judecătorii servesc și ca mediatori și, de cele mai multe ori, conduc majoritatea medierilor în instanțele federale.

Este cunoscut în cercurile legale din America faptul că mai puțin de 3 procente din numărul total de cazuri civile federale din Statele Unite ajung în instanță. Aproape în 98 % din cazuri părțile decid să nu depună cerere la instanță sau ajung la o înțelegere. Un motiv pentru numărul mare de înțelegeri este faptul că instanțele utilizează frecvent conferințe de înțelegere sau mediere.

Mulți judecători încep prin a discuta întâi despre înțelegeri organizând un program de conferințe (întâlniri) pentru fiecare caz și continuă să discute despre asta la fiecare etapă a cazului. Ei se așteaptă ca avocații să fie pregătiți să urmărească înțelegerile în aceeași măsură în care se pregătesc pentru proces.

În timp ce supraveghează pregătirea cazurilor, judecătorii se familiarizează cu problemele pe care acestea le prezintă și pot deseori să evalueze munca necesară pentru a aduce un caz în faza de proces, precum și punctele forte și slăbiciunile argumentelor fiecăreia dintre părți. Ca și persoane imparțiale, cu o mare experiență în litigii, judecătorii se află în poziția unică

Mai puțin de 3 procente din numărul total de cazuri civile federale din Statele Unite ajung în instanță. Aproape în 98% din cazuri părțile decid să nu depună cerere la instanță sau ajung la o înțelegere.

de a aminti avocaților și clienților acestora costurile și riscurile litigiilor și să îi îndemne să ia în considerare o altă variantă, mai puțin costisitoare, pentru a-și rezolva disputele, cum ar fi medierea.

Cum poate un judecător să fie atât mediator cât și factor de decizie? Nu sunt acestea roluri contradictorii și care se exclud reciproc? Răspunsul este că, în majoritatea instanțelor federale districtuale, fiecare caz are 2 judecători, un judecător districtual și un judecător magistrat. Judecătorul care conduce medierea nu este aproape niciodată același cu cel care dă verdictul.

În districtul meu, de exemplu, judecătorii magistrați sunt responsabili cu pregătirile dinainte de proces. Ei se întâlnesc cu avocații la scurt timp după ce procesul este intentat pentru a identifica problemele cheie, pentru a dezvolta un plan de management al cazului și a căuta posibilitatea unei înțelegeri. Pe măsură ce cazul progresează, aceștia arbitrează disputele relevante, soluționează moțiunile și mențin părțile concentrate asupra posibilității unei înțelegeri în timp ce se pregătesc pentru proces.

Părțile se simt confortabil în a discuta cu judecătorii magistrați deoarece aceștia pot păstra confidențialele negocierile pentru înțelegere față de judecătorul districtual, căruia i se poate cere la un moment dat să pronunțe o

hotărâre judecătorească sumară ori să conducă un proces¹⁸. Astfel, judecătorii magistrați discută înțelegeri cât mai des posibil, începând cu o conferință inițială, care urmează la fiecare întâlnire ulterioară cu părțile, iar, în final, programează conferințe extinse de înțelegere atunci când identifică un moment propice. Este corect să spunem că, în majoritatea districtelor, succesul judecătorilor ca mediatori în cazurile civile federale coincide cu numărul crescut de cazuri în care se apelează la judecătorii magistrați.

Centrul Judiciar Federal-The Federal Judicial Center („FJC”), ramura educațională a instanțelor federale, oferă sprijin extins pentru medierea judiciară. În primul rând, oferă cursuri de mediere judecătorilor federali, predându-le teorie și dezvoltând aptitudini pentru a face din aceștia mediatori mai buni. Adițional, oferă îndrumare scrisă pentru rezolvarea cazurilor în mediere și face studii pentru a determina cele mai bune și eficiente practici.

În fine, FJC a creat un grup de Consultanți în Mediere care sunt la dispoziția instanțelor care doresc să realizeze programe de mediere sau să îmbunătățească programele pe care deja le au. Prin acest program, instanțele înaintează liste de întrebări și probleme în legătură cu medierea adresate în districtele lor.

Centrul Judiciar Federal identifică apoi consultanții care dețin cunoștințe în fiecare din problemele menționate și îi pune în legătură cu instanța care a

trimis întrebările și a cerut asistență. Consultantul vizitează de obicei instanța și scrie un raport confidențial detaliat, evaluând programul instanței și făcând recomandări. În mod deosebit, consultanții FJC au ajutat instanțele să păstreze echilibrul între utilizarea judecătorilor și programele de mediere sponsorizate de instanță, oferind un grup de mediatori care să-și ofere serviciile în regim de voluntariat. Am participat în cadrul programului ca și consultant pentru alte instanțe, dar și prin a cere asistență din partea altor consultanți pentru îmbunătățirea utilizării tehnologiei și sit-urilor web pentru a acoperi lipsa de personal din programul de mediere al instanței mele.

Profesez în Districtul de Est din New York, situat în Brooklyn. Ca și colegii mei, conduc câteva sute de medieri pe an. Ca judecător magistrat, supraveghez toată activitatea dinaintea de proces în cazurile mele și sunt judecătorul cel mai familiarizat cu problemele fiecărui caz. În cazurile unde nu sunt judecătorul cauzei, împricinații mă roagă adesea să conduc medierea, explicându-mi că preferă un judecător pe post de mediator, deoarece se așteaptă ca un judecător să ofere o evaluare a punctelor tari și a celor slabe pe care le presupune poziția fiecăruia dintre ei. Câteodată accept.

Instanța oferă, de asemenea, serviciile unor mediatori privați care se califică pentru grupul de mediatori prin efectuarea de traininguri/cursuri în afara instituției și care sunt apoi intervievați și verificați de către administratorul ADR al instanței. Ca judecător

¹⁸ În cazurile în care împricinații consimt să recurgă la un proces în fața unui judecător magistrat, judecătorul magistrat va ruga adesea

un alt judecător magistrat să conducă ședința de mediere pentru a se menține separația dintre judecătorul de la înțelegere și cel din proces.

ADR al instanței, aprobarea mea finală este necesară înainte ca un aplicant să poată fi adăugat pe lista de mediatori. Judecătorii pot desemna cazuri pentru mediere, de obicei cu acordul împlicinaților. Împlicinații aleg apoi dacă vor ca medierea să fie făcută de către un judecător sau de către un mediator din grupul de mediatori. Dacă aleg cea de-a doua variantă, aleg împreună un mediator de pe web sit-ul instanței.

Medierile, fie că sunt conduse de către un judecător, fie de un mediator privat, sunt confidențiale. În caz de probleme de etică, taxă de litigii sau alte probleme legale ivite în timpul medierii conduse de către membrii ai grupului de mediatori ai instanței, judecătorul ADR, nu judecătorul căruia i s-a încredințat cazul, este cel care, din motive de confidențialitate, va lua decizii. În fiecare an, instanța publică buletine informaționale privind medierea, organizează ateliere de lucru pentru îmbunătățirea aptitudinilor care se

adrează judecătorilor și mediatorilor, și încearcă să monitorizeze calitatea grupului de mediatori.

Judecătorii din Districtul de Est al New York-ului au mediat mult mai multe cazuri decât mediatorii din lista de mediatori. Deși ei au rezolvat un număr mare de cazuri prin mediere, nu există statistici cu privire la rata lor de succes. Instanța este capabilă să monitorizeze performanța grupului de mediatori. Între iunie 2008 și iulie 2009, 174 de cazuri au fost supuse medierii. Dintre cazurile în care s-a pronunțat o dispoziție, 68% au fost soluționate în timpul procesului de mediere.

**Traducere și adaptare realizate de
Clara Maria Popescu**

Nota redacției: Materialul a fost prezentat în cadrul Primei Conferințe Internaționale pentru Mediere Judiciară, desfășurată la Paris, în perioada 16-17 octombrie 2009